

2025. XI. Évfolyam/szeptember

HorgászKalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**PONTYOS
SZERELÉKEK**
18. oldal

**DÉVÉREK
ŐSZEL**
4. oldal

**MÁRNÁT
CSALIHALLAL**
22. oldal

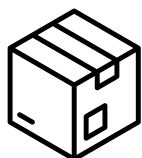

BOX CARP 5-6-7 MT

Ideális választás nagy halak partközeli
horgászatához, például
ponty és harcsa horgászathoz.

69 705 Ft

Szállítócsőben,
power pull-it
kittel együtt
szállítjuk!

Ez a 7 méteres mini rakósbót úgy lett kialakítva, hogy
maximális teljesítményt és megbízhatóságot nyújtson a
horgászat során.

Az alapfelszereltség részeként power pull-it kit hegyével kerül
szállításra, és a nyéltagoknak köszönhetően 5-6 méteres
horgászatra is testreszabható.

Ha olyan eszközre van szükséged, amely sokoldalúan és
hatékonyan teljesít a nagy fogásoknál, a BOX CARP ideális
társaddá válik a vízparton.

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak
a Kiadó írásbeli engedélyével le-
hetséges! HorgászKalandok © mind-
en jog fenntartva!

Balinos taktikák 2. rész
8. oldal

Horgászorsók
története
12. oldal

Süllőre hangolva
16. oldal

Woblerezünk
26. oldal

Dévérek ősszel

Amint megérkezik a hidegebb idő, általában a finomszerelések horgászok ott hagyják a békés halakat és a ragadozó halak után vetik magukat. Én is ezt akartam tenni, de valahogy zsigereimben éreztem, hogy van nekem még esélyem, foghatok még dévért, a lehülő víz ellenére is.

Megszokásból korán ébredtem, kidugtam orromat az ablakon és láttam, hogy az éjszaka folyamán az ég megszabadult a felhők fenyegetésétől. Hirtelen kiment az álom a szememből és elkezdtem készülődni a horgászathoz, miközben a feleségem barátságatlan pillantásokat vetett rám és szemembe vágta: „Ha én küldtelek volna ki a hidegbe, nem mentél volna”. Nem szóltam semmit, nem akartam még jobban komplikálni a dolgokat tudván, hogy én az

őszi szabadságomat élvezem, ő meg keményen dolgozik.

Miután elszállítottam feleségemet a munkahelyére és végighallgattam a hasznos tanácsokat, elindultam a horgászboltba, hogy etetőanyagot és csalit vásároljak. Vásároltam egy egy-két csomag etetőanyagot és egy palack karamellízésítésű folyékony aromát. Otthonról hoztam még egy csomag frissen darált prézlit és egy doboz trágyagilisztát és csontit. Ekképpen felfegyverkezve elindultam a közeli horgásztóra, észben tartva a boltban egy barátomtól kapott tanácsokat: „Ne adj nekik sok etetőanyagot, kis gombócokkal etess, jól itasd át aromával és ne felejs el, jó sok gilisztát és szúnyoglárvát tegyél bele!”

A tavacska, ahová készültem igen szuper horgász hely. Ebbe az elveszett paradicsomba mondjuk nem

könnyű bejutni, de a szigorítások érthetők, ha az ember tudja, hogy milyen mentalitású horgászok laknak a környéken. A tóig a dugók miatt körülbelül 3 órát autóztam, úgyhogy csak 11 körül sikerült összeállítanom felszerelésemet. Felszerelésem egy közepes akciójú 3, 90 match botból, és egy 7 csapágys match orsóból állt, amelyre 0, 12-es süllyedő zsinór került. Előkének 0, 10-es zsinórt választottam hozzá egy 16-os horgot kötöttem, melyet egy 4+2 grammos waggler úszó segítségével juttattam be a kiszemelt területre.

Közben a nap egyre melegebben sütött, a föld felszíne elkezdett felengedni a nap sugaraitól, ezért kerestem egy keményebb, kiszáradt fűvel borított területet és nekifogtam bekeverni az etetőanyagot. Első lépésben összekevertem etetőanyagaim felét, majd hozzáadtam az otthonról hozott zsemlemorzsa felét. Az így kapott keveréket kétfelé osztottam és az egyik felét karamellás folyékony aromával vegyítettem. A keverékhez még hozzáadtam egy maréknyi szunyoglárvát és ugyanennyi gilisztát. Ezután megnedvesítettem kb. 200 ml vízzel, így a keverék inkább nedves, mint száraz volt. Tartottam egy kis szünetet, hogy a keverék aktíválódjon, és közben azon gondolkodtam, hogyan tudnám színeezni az etetőanyagot. Körülnéztem és támadt egy mentő ötletem: körülöttem egy tucat friss vakondtúrás volt, melyek feketeföldet tartalmaztak. Ismét kettéosztottam az elkészült etetőanyagot és mindkét részt összekevertem földel. Egy végzetes etetőanyag

keverék lett a végeredmény. „Ha dévérkeszeg lennék, szimplán csak a látványától is már bezsongtam volna.” – ezt gondolván magamban, máris kezdetét vette rajtam a horgászat előtti izgulás mámorja.

CUKK®

HALCSALI · BAIITS

SE TÖBB, SE KEVESEBB!

Következett az etetés. Kis golflabda nagyságú gombócokat dobáltam be a parttól mintegy 15 méternyire kiszemelt horgászhelyre. A víz mélysége 1 méter és 1, 20 méter volt, homokos aljzattal, így egyszerűen elképzelhetetlen volt számomra, hogy ne jelennének meg a dévérek.

Így hát anélkül, hogy tudtam volna mi lesz a végkifejlet, megkockáztattam az első dobást. Bedobtam még két gombóc etetőanyagot és vártam. Körülbelül negyedóra várakozás után jelentkezett az első kapás és az első tenyéryi dévérkeszeg. Figyelem! Ha nem szeretnék hazavinni a halat, szerelkezzenek fel egy hosszú apró szövésű szákkal, mert ez nem súrolja le a hal testéről az apró pikkelyeket és így megmarad az esélye, hogy máskor is kifogják. Én egy 7 gyűrűs versenyhálót használok, **mellyel** maximálisan meg vagyok elégedve.

De térjünk vissza a horgászathoz. Az első hal után szünet következett. Ezt a beettett területen megfigyelhető dulakodás számlájára írtam. Fél méterre dobtam az etetéstől, és figyeltem mi történik a beettett területen. A víz felszínén kis buborékok jelentek meg melyeket a víz fenekén táplálkozó halak bocsátottak ki. Bebizonyosodott tehát, hogy ebben a hideg vízben is eszik a dévér.

Miután szétszóródott az etetőanyag a fenéken, a halak elkezdtek felkutatni a környező területet. Nagyon megkönnyebbültem, az egyik legemlékezetesebb és egyik legeseménydúsabb horgászatom következett ezek után. Minden harmadik kifogott hal után, bedobtam három kis etetőanyag gombócot. Így tudtam majdnem négy órán keresztül fenntartani a halak ér-

deklódését. Ezután már csökkent a kapások gyakorisága. Az lehetett az oka, hogy felhők érkeztek, ami miatt 3-4 fokkal lehűlt a levegő és ez úgy a horgászt, mint a halat is befolyásolta, ezért úgy gondoltam további maradásomnak már nem volt értelme, ezért elkezdtem összegyűjteni a dolgaimat.

Őszi horgászat során még nem fogtam soha ennyi halat. A legszebb élményem eredménye közel 11 kiló dévérkeszeg lett, melyek mind egytől egyig visszakerültek sértetlenül otthonukba.

Kontár Csaba

HYDRA HDR MT Monofil

Fluorocarbon zsinór

150 méteres kiszerezésben

4.181 Ft

✓ Kiváló minőségű monofil, melynek fő jellemzői az erő, a lágyság, a rugalmasság és a csomószilárdság.

✓ A legjobb anyagokból készült fluorocarbon monofil zsinór, ami jelen van a piacon

Átmérő:	0,103	0,168
	0,112	0,183
	0,125	0,205
	0,147	0,225

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA HOLLOW ELASTIC csőgumi

HYDRA csőgumi több átmérő kivitelben,
5 m hosszúsággal.

8.998 Ft

- 1,5 - piros
- 1,8 - fehér
- 2,1 - kék
- 2,3 - sárga
- 2,5 - zöld
- 2,8 - narancs

Balinos taktikák

2. rész

Előző lapszámunkban egy mélyebb betekintést nyerhettek a balinozás rejtelmeibe, továbbá próbáltam Önöknek bemutatni egy-két olyan műcsalít is, amelyek segítségével partra kényszeríthetik hazai vizeink egyik legrafináltabb ragadozóját, a balint. E rövid cikksorozatunk második, azaz befejező részében folytatjuk a balin horgászatára alkalmas műcsalik bemutatását, remélem hasznát veszik.

WOBLEREK

Napjaink horgászboltjai igencsak gazdag wobbler kínálattal rendelkeznek, de nekünk balinhorgászoknak olyan modellekre van szükségünk, melyek nem erős, viszont szoros egymás utáni himbálódzással rendel-

keznek, de rezgései mégsem érezhetők erőteljes mértékben botunkon. Azokra a modellekre gondolkodok, melyek majdnem függőleges terelőlapáttal rendelkeznek és amelyek az áramlat erősségének megfelelő méretűek. Egy kis melegítéssel a lapát szögén

A „siudak” a csodacsali

Nem tudott ellenállni a siudak-nak

könnyen változtathatunk, sőt egy kis finom reszelővel a wobbler testét is a kellő formára alakíthatjuk.

Maga a wobbler akkor vethető be nagy sikerrel, ha kifejezetten kapitális méretű és magányosan vadászó balinokat keresünk. Előnyük más csalikkal szemben az, hogy az áramlat szárnyain, egy kis ügyességgel, egészen a balin vadászterületének közelébe juttathatók. Ez a tálalás azért fontos, mert a nagyobb példányok vadászat közben nagyon óvatosan viselkednek, mindenre odafigyelnek, ami azt jelenti, hogy csakis egy diszkrétén vezetett csali jöhet ilyenkor szóba. Ez esetben nagyon hatékonynak tartom a lebegő (floating) wobblereket, de a merülő modellek is sikeresek lehetnek bizonyos helyzetekben. Jómagam úgy hozok létre merülő wobblert, hogy egy kis ólom segítségével a has tájékán az elülső horog közelében kisúlyozom a floating wobblereket, így máris egy sinking wobblert kapok. Azért szeretem az ily módon létrehozott wobblereket, mert ezek lehetővé teszik a távoli dobásokat és a gyors visszahú-

popper típusú wobbler, azonban mégis különbözik attól, mivel speciálisan csakis a balin horgászatra készül.

Egy igen jól lebegő műanyagból készítik, frontális részén kellőképpen kisúlyozva érik el azt, hogy bevontatáskor a legmegfelelőbb mozgást produkálja. A kifejezetten erre a wobblerre kialakított orrforma lehetővé teszi wobblerünknek a szorosan egymás után jelentkező himbálódzást, és ha az elülső ajakrész minél határozottabb homorúsággal rendelkezik, annál erőteljesebb lesz a himbálódzás. Használata nagyon hosszú dobásokat tesz lehetővé, továbbá kifejezetten veszélyes a kapitális balinokra, ami ugye nem utolsó sorban minden horgász álma. Én főleg a Rábán voltam eredményes vele, az olyan vízszakaszokon, ahol a víz csendes, majdhogynem áll. Sokszor ez volt az egyetlen olyan műcsali, amit elfogadtak a balinok.

A „siudak”-al való horgászat nem bonyolult, mondhatnám úgy is, hogy egyszerű, nem kell mást

A vékony, hosszú támológók a nyerők

zást. Színben a kedvenceim az ezüstsínű, zöldhátú, 6 cm-es wobblerek, melyek igen hatásosak lehetnek a tiszta vizekben. Ha a víz zavaros, akkor ugyanezt a modellt használok, csak a színe változik, ez esetben végig csillogó ezüst.

A TERELŐLAPÁT NÉLKÜLI WOBBLEREK

Ebből a fajtából az egyik legnépszerűbb modell, a kifejezetten balinra kifejlesztett úgynevezett „siudak” wobbler. Sajnos elég nehéz beszerezni, ezért az elvetemültebb balinhorgászok saját maguk készítik el, mások pedig az internetről szerzik be azokat. A „siudak” tulajdonképpen nem más, mint egy

tennünk, mint a hosszú dobás után, wobblerünket gyorsan visszatekerjük. Akkor jártunk el helyesen, ha vontatás közben wobblerünk egy sávot hagy maga után, vagy esetleg mozgás közben buborékok is jelentkeznek. A „siudak”-ra a balin brutális mozdulattal támad, ugyanis nem szokása nagyobb területen követni a csalit. Inkább rajtaütésszerűen támad a mélyből. Ezzel a wobblerrel akár sötétedéskor is eredményesek lehetünk, és nem kifejezetten a színe miatt, hanem inkább a kibocsájtott hanghatása miatt.

Ami a poppereket illeti, bevontatásukhoz többféle vontatási technika is létezik, de én jobban ked-

velem azt, amikor változatlan sebességgel gyorsan vontatok. Mindezt azért teszem így, mert ilyenkor a wobblerem eléggé nagy lármát okoz, ami felkelti a balin figyelmét. A nagyobb láрма elérésének érdekében szoktam használni még a farok részénél mini propellerrel ellátott wobblereket is, amelyek a gyors csévélésnek és a propellernek köszönhetően eléggé zajos vontatást vonnak maguk után, és ami még jó, hogy a propeller még nagyobb stabilitást is biztosít wobblerünknek.

TÁMOLYGÓK

Talán a támolygók a legnépszerűbb és a legkönnyebben használható műcsalik. A balin szemszögéből nézve, a vékony hosszú modellek a legeredményesebbek, ezeknél a dinamika az ami kulcsfontosságú tényező. A támolygó dinamikáján változtathatunk úgy is, hogy a hármashorog szárára egy nehezekeket teszünk, ami nem tesz mást, mint csökkenti a támolygás kilengéseit. Ezzel a művelettel elérjük, hogy a kisebb méretű támolygók is alkalmasak legyenek a balin horgászatára.

Egyszer egy hirtelen jött ötlet alapján egy kis változtatást eszközöltem egy közönséges támolygón: kettévágtam, majd a támolygó két felét összekapcsoltam az órakarkötőknél használt módszerhez hasonlóan. Ezzel a csalival az egyetlen probléma az, hogy nehéz elkészíteni. Érdekes nem? Hát persze, hogy az! Az effajta műcsalikhhoz alkalmazott horgásztechnika is érdekesnek mondható. A 30 grammos tömegének ellenére, közepes vontatási sebességgel, vízfelszín közelében kell vontatnunk úgy, hogy apró és sűrű buborékokat keltsen. Mozgását úgy kell elképzelnünk, mint egy sérült és bepánikolt snecijét, mely megszeretne szabadulni a balin támadásától. Legtöbbször ősszel használom az olyan vízszakaszokon, ahol csoportokba tömörülnek a balinok. Amikor más műcsalik nem hoznak eredményt, higgyék el ez a tagolt csali csodákra is képes, ugyanis olyan hatást vált ki a balinból, hogy az képes akár több méterrel keresztül is üldözni támolygónkat.

KÖRFORGÓ VILLANTÓK

Jó régen volt már, amikor egy arany színű körforgó került a kezembe, az volt az első műcsalim, amit

Rafinált hal ám a balin!

Tanuljuk meg visszaengedni őket

használtam, amikor elkezdtem horgászni. Az a modell sok évig volt hű társam horgászataim során, most így belegondolva de sok halat fogtam vele.... Azóta jómagam gyártom körforgóimat, keskenyebb lapáttal és ólom testel, hogy messzebb tudjam dobni őket.

Amikor körforgókkal horgászunk arra kell figyel-nünk, hogy vontatásuk ne legyen azonos sebességű és egyirányú, botunk spiccét pedig vontatás közben mozgassuk jobb meg bal irányba is, hogy ezzel kölcsönözzünk villantónknak egy bepánikolt sneciéhez hasonló mozgást. Ha azt észleljük, hogy a balin üldöz-be veszi a csalit, ne változtassunk a vontatási se-bességen, inkább arra törekedjünk, hogy villantónkat a vízfelszín közelébe hozzuk. Másik tanácsom, hogy amikor a balinok nem viselkednek túl agresszívan, használjunk fekete vagy sötét árnyalatú körforgó lapátokkal rendelkező villantókat.

Léteznek két willow formájú lapáttal rendelkező villantók is, melyek egészen gyorsan képesek pörög-ni. Érdemes próbálkozni ezekkel is, de ne feledjük, hogy balinra villantóval horgászni egy adott helyen huzamosabb ideig nem kifizetődő, mármint ami a fogást illeti. Pár dobás után, ha nincs kapás, jobb, ha odébb állunk.

Végezetül hadd adjak még néhány jó tanácsot. Az Önök környezetében található vizek balinjaira megtalálni a legideálisabb műcsalít nem lehetetlen feladat, nem kell mást tenniük, mint próbálgassanak mindenféle műcsalít folyamatosan, hiszen mindegyik műcsali fajtának egyenlő esélyt kell adnunk, hiszen nem tudhatjuk soha előre, hogy per pillanatban melyik lehet a nyerő. Teszteljük őket folyamatosan az egymástól különböző helyzetekben, más és más időjárási viszonyokban és a különböző tulajdonságokkal rendelkező vizeken is. Ugyanakkor a pergetési technikákkal és a módszerekkel is kísérletezni kel-

folyamatosan. Ne legyünk lusták, hiszen a tavasszal sikeresnek mondott műcsalink, lehet, hogy ősszel teljesen használhatatlan.

Ha találtunk egy fogós műcsalít, bátran próbálkozzunk finomítani még rajta, hátha így még fogósabb lesz. Változtassanak a wobbler terelőlapátján, vagy a farokrészen, elképzeléseinknek csak a fantáziánk szabhat határt. A másik nagyon fontos dolog: jó, ha megtanulunk saját magunk műcsalít készíteni. Nem is tudják mekkora nagy elégtételt jelent a saját kezűleg készített csalival halat fogni. A több évnyi balinhorgászat alatt nagyon sok mindent volt alkalmam megfigyelni. Vigyázzunk, mert a balin egy nagyon érzékeny halfaj, a rájuk ható kedvezőtlen körülmények a szaporodásukat is döntően befolyásolhatják. Ha a horgászok által okozott negatív hatását is figyelembe vesszük, nem kell csodálkoznunk azon, hogy a balin populáció egyre csak fogy és fogy...

Hogy a jövőben is lehetővé váljék horgászatuk, jobban kell vigyáznunk rájuk. Fogás után engedjük szabadon őket, és akkor meglátjuk, hogy a természet mennyire végzi a dolgát, a mi beavatkozásunk nélkül is. Catch and Release!

Losonczi-

www.gyekenyes-vizpart.hu

Gyékényesi nagytó közvetlen vízpartján
2-3 és 6-8 fős nyaralóházak, horgászházak kiadók.
Kábeltévé, wifi, csónak, stég, zárt udvar, kutyabarát szálláshely.
info@gyekenyes-vizpart.hu
Tel.: 06-20/370-8851, 06-30/484-9535

Horgász- orsók története

horgászkelekek

A horgászcikkek történetének minden bizonnyal legérdekesebb és legsokrétűbb fejezete a horgászorsók fejlődése. A történet a tároló orsókkal indult. Ezt az orsótípust tulajdonképpen napjainkban is használjuk, ez a legyező orsók alapja.

Az első multiorsót egy órásmester készítette. George Snydernek hívták, és az Egyesült Államokbeli Kentucky államban élt az 1800-as évek elején. Azonban ezzel az orsóval sem lehetett a kor akkori szintjén távoli dobásokat elérni.

Az 1900-as évekre világossá vált, hogy más alapelven működő szerkezetre van szükség. A sporthorgászat egyre nagyobb népszerűsége azonban megmozgatta a fantáziát. Az első ilyen kísérletek az 1800-as évek végén történtek, mégpedig szintén az USA-ban. Ezek lényege a tároló orsónak a dobás idején a bot tengelyére merőlegesen történő elfordítása, ezt egy az orsó-

Illingworth orsó

AKCIOSHORGASZFELSZERELESEK.HU

BRUTALFISH

TÖBB, MINT 30000 TERMÉK, MINDEN AKCIÓS ÁRAKON!

KLIKK IDE!

-30%
-40%
-50%
-60%
-70%

-70%

www.akcioshorgaszfelszereselek.hu

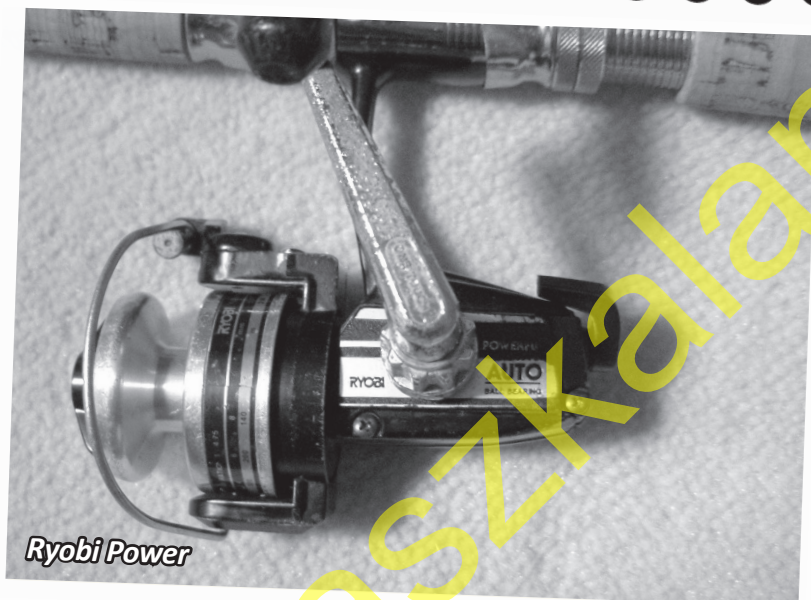
Tel.: 06 30 476 2450 - brutal@akcioshorgasz.hu

talp és az orsó szára közé szerelt rugós szerkezettel érték el. Így a dob peremét adott oldalon megfelelően kiképezve lehetővé vált a távolabbi dobás. Ezek voltak az úgynevezett „Wende-rollék. A „találmány” hamar eltűnt, de a gondolat nem maradt következmény nélkül: a XX. század elejére megjelent az álló dobú orsó, a peremfutó orsó elődje. A találmány minden túlzás nélkül forradalmi volt. Illingworth orsó néven született meg az 1930-as években. Egy figyelemre méltó gyakorlati probléma okozta az új találmány térhódítását: a Wende orsó elfordításával történő dobásnál a leperdülő zsinór a feltekeréskor sodratokat okozott, míg a peremfutó a dobáskor képződő sodratokat a visz-

A Mitchell 300-as dobját gombnyomásra lehetett cserélni

Az akkor használatos zsinórok vastagsága 0,20-0,35 átmérőnél csak 1-4 kg szakítószilárdság volt. Az ennél vastagabb zsinórok felcsévélése esetén a tárolókapacitás is kevés volt, és az orsó sem működött kifogástalanul. A vékony zsinór használata viszont a fejlődés egy új útját nyitotta meg, ugyanis elkerülhetetlenné vált egy jól szabályozható súrlódó fék alkalmazása. Ehhez társult még egy nagyon fontos találmány, a damyl megjelenése a múlt század harmincas éveiben, és ennek következtében a második világháború után már kialakult a mai horgászfelszerelés közvetlen elődje. A Hardy, a Shakespeare, a DAM (a Daml kifejllesztője, névadója), a Balzer, az ABU,

Ryobi Power

szatekeréskor a dob körül futó zsinórvezető szem segítségével kipergette, mivel a dobra a zsinórt a lefutással ellenkező irányban szedte fel. Azonban ez is csak azonos mennyiségű zsinórok lefuttatásánál igaz. Tehát, bőven volt mit fejleszteni a jelenleg használt peremfutó orsó kialakításáig.

Az elmúlt század '50-es éveire már megjelentek a ma is ismert gyártók céltudatos fejlesztéssel kidolgozott modelljei. A Mitchell orsót a mai napig gyártják, mint nosztalgiaorsót a klasszikus formával, de a kornak megfelelően kialakított belső szerkezettel.

Korábban még egy fontos akadály volt a peremfutó orsók elterjedésének, a zsinór.

*Hátsó fékes
ABU Cardinal*

a Mitchell egymás után dobták piacra az új modelleket. Az új eszköz népszerűsége a hatvanas évekre elkerülhetetlenné tette a sorozatgyártást.

Az olcsó munkaerő reményében a nagy cégek kivitték a termelést Ázsiába. Az eredmény ismert. A koppintás művészei már másnapra az eredeténél jobbat alkottak, és ma már minden ott készül, kerüljön az európai vagy amerikai piacra. Ezt azért emelem így ki, mert a fejlődés egyik ága a zártházú peremfutó orsó, mely az USA-ban és északon igen elterjedt, de nálunk nincs jelentősége, ezért nem is kívánok vele különösebben foglalkozni.

Tehát az ötvenes évekre már kialakult az orsók alaptípusa, a zárt-dobú peremfutó orsó. Egészen a hetvenes évek végéig uralta a piacot. Mindenképp említésre méltó a Mitchell 300-as modellje, mely a korát megelőzve már forgó zsinórvezető görgővel volt szerelve, és fékje is tökéletes megoldás volt. Itt jelent meg a gombnyomással cserélhető dob, így már pótdobbal ellátva mehattunk horgászni. Döntően két hajtási mód alakult ki, a kúp- vagy tányérkerekes és a csigás meghajtás. Forradalmi újítás volt a kúpfogaskerekes hajtás harántfogazása, melyet a mai napig alkalmaznak a vezető cégek. Az évtized közepére megjelent két másik fontos újítás, mely alapvetően átformálta eszközünket: a dob „szoknyája” kikerül a rotor köré (Ryobi Powerful, Shakespeare Sigma), majd a fék hátra került, első lépésben az ABU Cardinal orsónál hátra és alulra. Ezek a szerkezeti megoldások lehetővé tették a hajtókar jobb vagy bal oldali átszerelhetőségét. Tehát a nyolcvanas évekre már a választék bővült, a forma viszont maradt. Az egészen új formát az orsó szerkezetén belüli változtatás, a nyújtott távdobó dob alkalmazása jelentette. Újabb probléma vetődött fel, mely már a kezdetektől kísértett: a zsinór minél szabályosabb felcsévélése. Ez mind a mai napig csigatengelyes és kulissza fogaskerekes változatban létezik. Az előbbi szebb zsinórcsévélést biztosít, de sérülékeny és jó anyagminőséget kíván, ezért drágább, az utóbbi egyszerűbb és olcsóbb, a mai számítógépes tervezéssel már jól modellezhető, megfelelően perselyezve tartós. A belső szerkezetek fejlődésével új kihívásnak is sikerült megfelelni, mely lehetővé tette a gyanútlan hal számára felkínált csali szabadonfutását, a nyeletőfék kialakítását is. A kezdeti időkben több megoldással is kísérleteztek. A Silstar GXB mindenképpen említésre méltó mérföldkő, tulajdonképpen a mai elsőfékes baitrunner orsók alapja (SHIMANO USA Baitrunner, Okuma, Spro stb.), a Ryobi

Modern orsó

(Zebco, Browning, stb.) kezdeti, '80-as évek végének megoldásai a Cormoran (Kettner stb.) megoldásokkal együtt kimúltak. A DAM, a Mitchell a dobba épített benyomható megoldással biztosította a szabadon futást. A végére hagytam, a '80-as évektől egy új fogalommal lettünk gazdagabbak: megjelent a SHIMANO baitrunner.

A DAIWA és a SHIMANO egymástól független úton, némiképp eltérő belső szerkezettel piacra dobták a hátsó fékkel szerelt nyeletőfékes orsókat. Az első DAIWÁ-k kulissza fogaskerekes zsinórszedő rendszerrel jelentek meg, a SHIMANO viszont a '70-es évek kudarcai után a drágább kategóriában csigatengelyes zsinórszedő rendszert alkalmazott. A SHIMANO a '90-es évek elejére elismerten a világ legjobb ilyen típusú orsójává vált. A nyeletőfékkel párhuzamosan megjelent a harcifék is, melyet leginkább a tapogató-mártogató horgászat nyelető taktikájánál tudunk értékelni, továbbá a fárasztás során váratlanul kitörő hal követhető vele páratlanul eredményesen. Érdekesség még az ABU Suveran orsója a maga „közép” fékjével. Némi cinizmussal mondván, ha annyira nagy szám lenne, követte volna a konkurencia is... és még nem említettem az orsó egyéb szerkezeti részeinek kialakításait, a visszaforgásgátlók, zsinórvezető görgők, a féklamellák, a felkapókarok változatait.

Nagy -

SÜLLŐRE HANG Biwaa Deus tip

BIWAA DEUS COLOR CHART 2025

Van valami különös hangulata az őszi pecáknak. Hajnalban még pára ül a vízben, a nap lassan emelkedik, a kövezés hideg kövein állsz, és az első dobásnál koppan a jig a fenéken. Egy pillanatra, majd apró koccanás – és már tudod, hogy a süllő ott van. Ez az az érzés, amire egész nyáron vártunk.

De mitől lesz eredményes az őszi pergetés? Sokak szerint az egyik legbiztosabb választás ilyenkor a **Biwaa Deus**, egy plasztikcsali, ami különleges anyagával és mozgásával sok európai horgász „jokerének” számít.

MIÉRT MŰKÖDIK A DEUS?

A Deus titka a Dual Density technológia: a hasa nehezebb, sóval dúsított anyagból készül, míg a háta könnyebb plasztikból. Ettől a csali mindig természetesen, vízszintesen áll a vízben, nem billen el, hanem úgy úszik, mint egy sérült kishal. A lándzsa alakú farok már

minimális mozdításra rezeg, így lassú jigelésnél és a süllyedési fázisban is életre kel – pont akkor, amikor a süllők a legszívesebben odavágnak.

A gyártás során rákaromát kevernek az anyagba, így a vízben erős szagnyomot hűz, ami elfedi az emberi szagot és támadásra ingerli a ragadozókat. A puha, mégis tartós anyag ráadásul jobban bírja a harapásokat, mint a legtöbb hagyományos gumihal.

HOGYAN ÉRDEMES SZERELNI ÉS VEZETNI?

A **Deus** egyik legnagyobb előnye a sokoldalúság. Többféle módszerrel is bevetheted:

Jigfej – a klasszikus, fenék-kopogtatós technika, ahol a legtöbb kapás a süllyedésnél jön.

Cseburaska – mozgó fej + horog kombináció, amely szabadabb játékot ad a csalinak, így természetesebb a mozgása. Sokszor ez hozza meg a különbséget, amikor a süllők óvatossak.

Offset horog – híparas, akadós pályákon weedless módszerrel, ahol más horggal elakadna.

GOLVA: pek ősz elejére

Dropshot – amikor a halak vízközt vadásznak, a Deus természetes remegése itt is fogós tud lenni.

Texas-rig – súlyozatlanul vagy könnyű fejjel, lassú vízközi vontatáshoz.

Ősz elején a legtöbbször a jigfejes vagy cseburaskás szerelést használják fenékközelben, de ne félj kísérletezni lassú húzással sem – főleg tiszta vízben, ahol a süllők a kuszrajok után portyáznak.

SZÍNEK ÉS HELYZETEK

A megfelelő szín választása sokszor többet számít, mint maga a szerelék.

Tiszta víz, napos idő → Watermelon Red (#004) vagy Baby Bass (#213).

Zavaros Duna, áradáskor → Lemon (#013), Perch Chart (#105).

Éjszaka, szürkület → White Cristal (#316), Lemon White (#212).

Inaktív halaknál → Biwaa Blaast (#007), a sokkoló színek gyakran kiváltják a támadást.

Méretben a 7,5–12,5 cm közötti változatok a leghatékonyabbak süllőre. A kisebbek a köves, sneciző pályákon adhatják a legtöbb kapást, a nagyobb gumikkal viszont a kapitális példányokat szűrhetjük.

MIÉRT PONT MOST?

Az ősz eleje a süllőhorgászat aranyidőszaka: a ragadozók készülnek a télre, mohón táplálkoznak, és gyakran nappal is aktívak. Egy olyan csali, ami minden helyzethez alkalmazkodik, ilyenkor felbecsülhetetlen. A **Biwaa Deus** pontosan ilyen – élethű mozgása, erős aromája és széles színsora miatt sok horgász első számú választása lett Európa-szerte.

Ha idén ősszel csak egy új plasztikot próbálsz ki süllőre, legyen az a **Deus**. A koppanás a boton majd megadja a választ.

Az új színek és méretek elérhetők a damil.hu **Biwaa Deus** kínálatában. (X)

Pontyos szerelések

Egy horgászatom történetének bemutatásán keresztül szeretném érzékeltetni Önökkel, hogy mily módon alkalmazhatóak a végszerelések összeállításának szabályai a hétköznapi pontyhorgászatban.

Létezik egy olyan mondás, amely így hangzik: „ne kezd el javítani azt, ami még nem romlott el!” Az egyik horgászatom során éppen ez a mondás villant át a fejemben, amikor is nem csak hogy sikerült megdöntenem személyes rekordomat, hanem a rendelkezésemre álló tizenkét napon, hét napon át folyamatosan fogtam a pontyokat, míg mások mellett végig eredménytelenek voltak. Na most, csak az a kérdés, hogy szerencsém volt-e vagy egyszerűen másképp vagy ügyesebben horgásztam mint a többiek?

Annyira jól sikerült az a horgászat, hogy úgy gondoltam, a közeledő újabb túrára ostobaság lenne részemről bármit is változtatnom a végszerelékemen. Amikor a barátommal Lacival elindultunk a cél felé úgy éreztem, hogy minden aggodalom, ami az indulások egyébként természetes velejárója, mintha egyszerre elszállt volna. Itt azon kérdésekről beszélek, melyek indulás előtt mindenkit foglalkoztatnak: Vajon helyesen választottam

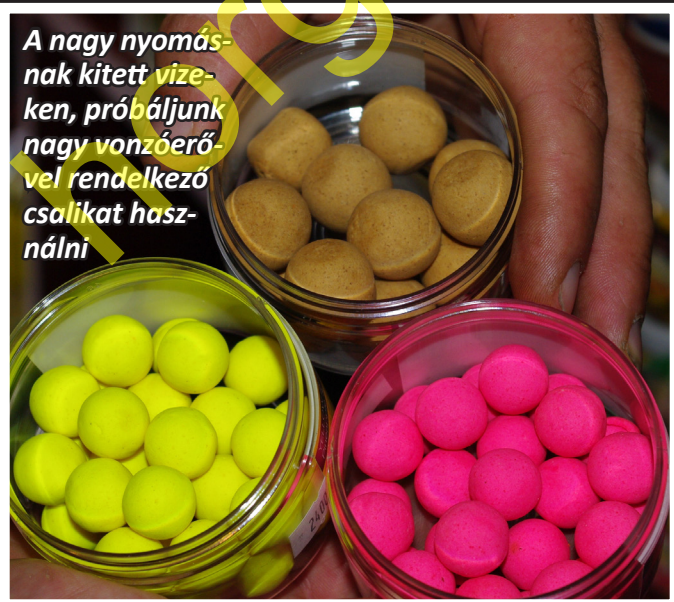
Rövid ideig tartó horgászatok során is lehet pontyot fogni

végszerelékét? Jó minőségű az etetőanyagom? Megfelelő az alkalmazni kívánt stratégia? stb. Ezúttal tökéletes nyugalom töltött el, nagyon tiszta volt minden előttem, szentül bíztam a már jól bevált összeállítás újabb sikerében és csöppet sem aggódtam.

A kiszemelt víz egyébként a kedvenc tavam, de nem csak azért, mert hatalmas halak laknak benne, hanem azért is, mert árad belőle egy olyan leírhatatlan nyugalom, ami igencsak meg tud fogni engem. Tudják, olyan valódi vakációs fling. A sok más lehetőség között, az odalátogatók kényelmét szolgálja még egy említésre méltó pazar panzió is, melynek komfortját vétek lenne ki nem használni, ha már ott vagyunk. Amikor ide jövök nem is hozom soha magammal a camping ágyamat. Éjszaka kényelmesen alszom a panzióban és csak napközben horgászom. Mondhatnám, ez az egyetlen vakációsámba menő horgászatom egész évben. Érdekes viszont, hogy amikor itt vagyok, bár kevesebb időt szánok a horgászatra, mégis a rendelkezésemre álló időt sokszor hatékonyabban tudom beosztani, mint általában.

Visszaemlékezvén azokra az időkre, amikor szabadság híján horgászataimat csak napokban mérhettem és nem hetekben, mint mostanság, azt hiszem akkoriban valahogy mégis jobban, hatékonyabban horgásztam. Ugyanakkor hiszem és vallom, hogy azok a horgászok, akik horgászatukat időnként megszakítják, azok jobban fognak. Hogy miért? Mert hagyják, hogy a hal valóság-

A nagy nyomásnak kitett vízeken, próbáljunk nagy vonzóerővel rendelkező csalikat használni

gal kiélvezze a horgász által kialakított etetések anélkül, hogy folyton „belebotlana” a horgász jelenlétére utaló zsinórba. Meggyőződésem, hogy ha a hal zavar-talanul tud táplálkozni az etetésen és nem „ütközik” állandóan valamilyen az etetést átszelő zsinórba, akkor később nagyobb eséllyel fogható meg. Magam sem tudom, hányszor történt meg velem, hogy míg ebédelni mentem, szerelékeimet kiszedtem a vízből, majd víz-szatérvén, az újbóli bedobás után már az első órában kapásom volt. Ezek a tapasztalatok, mind azt erősítet-ték meg bennem, hogy a halak, a bedobott végszerelékek hiányában szívesebben tartózkodnak az etetésen. Amennyiben ezt a stratégiát választjuk, az etetés nem téveszthet célt. Bevett szokásom, hogy akkor is báto-rítom a halat a táplálkozásra és a helyben maradásra, amikor nem horgászom. Ilyenkor két részletben hordom be az etetőanyagot, melynek alapanyaga nagyrészt boj-likból tevődik össze. Az első adagot még ebédidő előtt juttatom be, ugyanis ez idő alatt tartok egy néhány órás szünetet, majd a második adagot este a horgászat végeztével juttatom be. Viszont amikor egyhuzamban horgászom, akkor kis mennyiségű etetőanyag gyakori adagolásával tartom életben a helyet. Ebben az eset-ben bojlitörmeléket vagy kutyakaját használok etetés-skor, de ugyanakkor a hal helybentartásának eléréséhez jó szolgálatot tesznek a könnyen oldódó pelleték és a különböző bojlis pasztákból készült gombócok is. Sőt, néha még a hosszú horgásztűrők alkalmával is alkal-mazom ezt az eljárást. Éjszakára minden botomat ki-veszem, gondosan beetek, majd miután kialudtam magam, reggel folytatom a horgászatot.

AZ ETETŐANYAG

A jelen horgásztűrőm alkalmával használt etetőanya-gom főként hideg vízre alkalmas bojliból, GLM adalék-kal, fekete borsízesítésű olajos eszenciából, valamint néhány csepp N-Butric acid-ból, más néven vajsavból állt. A felsorolt adalékok a fokozott csalogató hatásuk-nak köszönhetően nekem az utóbbi években nagyon jó eredményeket hoztak hideg vizeken. Amennyiben már az őszi hónapokban kimennek horgászni, akkor, amikor már hideg vízzel kell számolnunk, azt ajánlom, adjanak az etetőanyagukhoz 12 csepp N-Butric-ot és ugyanany-nyi fekete bors eszenciát is. Higgyék el, nem válik az etetőanyag kárára. Tartalék anyag gyanánt, nálam min-dig ott van kedvenc ready-made bojlim is, amely nél-kül soha nem indulok el. Mivel attraktív hatása magas, nincs szükségem nagy mennyiségre belőle, körülbelül fél kilogramm elég 10 kilogramm magas tápértékű boj-lihoz. Ezzel a kombinációval szinte állandó elfoglaltsá-got tudok adni az etetésemre beállt pontyoknak, me-lyek érdeklődése nem csak a bojlikra, hanem az utolsó szem pelletekig is ki fog tartani. Hozok még magammal néhány PVA batyut is, gyorsan és lassan oldódó pelle-tekkel, mini bojlikkal és bojlitörmelékkel megtöltve. A kis PVA batyuimat bevetés előtt két hétig hidegvízre al-kalmas aromában áztatom.

Csaliként egy 10 mm-es pop-up bojlit teszek fel, me-lyet intenzív ananász aromával és N-Butiric-al spékelek

meg. A csalogató ananászos pop-upot N-Butiric-al kom-binálva már jó pár éve használok, de alternatív csalí-ként tarsolyomban még akad néhány szem rózsaszín pop-up is, feketebors ízesítéssel, melyet Pink Pepper néven ismernek a horgászok.

A VÉGSZERELÉK

Egész évben az úgynevezett 360° fokos végszereléket használtam, nagy sikerrel. Aki emlékszik az tudja, hogy erről a szerelékről már írtam újságunk hasábjain és ta-lán akkor rémlik az-az apró kis változtatás, amelyet a végszerelék felső ütközőjénél végeztem, ami miatt a szerelék kifogástalanul működött. Ide is kiérve szentül meg voltam győződve arról, hogy a fenti módszer itt is sikert arat majd. Mi tagadás ismét az járt a fejemben, hogy ne kezdjek el javítani egy olyan valamit, ami tö-kéletes. Egy győztes csapat sem változtat összetételén, nemde?

Másrészt a 360°-as végszerelék összeállítási módjá-ból adódóan, mely szerint egy megütköztetett 11-es méretű kombinált forgó mozog szabadon a horog szára és a horog füle körül, igencsak nagy terhelést jelent a horog hegyére és a horog öblére. Azonban szélsőséges körülmények között nem ajánlott a szerelékhez hasz-nálatos hosszúszerű horgok alkalmazása, mert jelen-tősebb terhelések hatására bizonyítottan könnyedén elgörbülnek. Például az olyan helyzetekben, amikor megakasztás után a halnak egyetlen méter zsinórt sem adhatunk. A kellemetlen élmény főként a nagyméretű

Használjunk PVA hálóban fel-kínált pelletet a horog mellé

6-os és 4-es méretű horgokkal szokott előfordulni. Ilyen tapasztalatokkal a hátam mögött jöttem rá arra, hogy ha kisebb, mondjuk 8-as méretű horgot használok, ak-kor a szerelék semmit sem fog veszíteni hatékonyságá-ból, viszont a horog sokkal tartósabb lesz, még akkor is, amikor akadókba rohanó nagy hallal találjuk szembe magunkat.

Megengedik, hogy tegyek még néhány megjegyzést a 360° fokos végszerelékekkel kapcsolatos tapasztalata-imról? Egy évig tartó folyamatos használat során, ho-rogkivétel közben arra lettem figyelmes, hogy a horog szárán található felső ütköző teljesen lecsúszott a má-sik ütköző mellé, egészen horog hegyéig. Ahhoz, hogy ez megtörténhessen jelentős erőnek kell hatnia rá, és

ekkor tettem fel magamban a kérdést, hogy egyáltalán szükség van e rá. Az utóbbi időben nélküle használtam a végszerelékét és bár nem tudnám kijelenteni nyugodt lélekkel, hogy a szerelék jobban működik, de legalább megbizonyosodtam, hogy semmivel sem rosszabb. Mindenki a maga szája íze szerint értelmezheti ezt a meglátást, de én nem látom értelmét, hogy ezek után továbbra is használjam.

Egy alkalommal, a végszerelék bemutatásakor azt ajánlottam, hogy a kivitelezéshez használjanak műanyaggal bevont fonott zsinórt. Kezdetben nagyon elégedett voltam azzal, ahogyan a kombinált zsinórok viselkedtek, végül azonban hamar rá kellett jönnöm, hogy a merev vagy a fél merev zsinórok sokkal hatékonyabban dolgoznak. Érdekes egy tágabb hurkot kötni a forgóra, ugyanis a tágabb hurok igencsak feljavítja a merev szerelék hatékonyságát. És ha már a hurkokról beszélünk, azt is említjük meg, hogy milyen csomóval kötöm meg őket. Az évek során rengeteg csomót próbáltam ki és jó ideig a nyolcas csomó mellett tettem le a voksom, de mostanság a Rapala csomót használom, és úgy tűnik, hogy ezidáig ő a legtartósabb. Egyáltalán nem bízok a sokak által használt hagyományos hurokcsomóban, túl sokszor láttam már megadni magát.

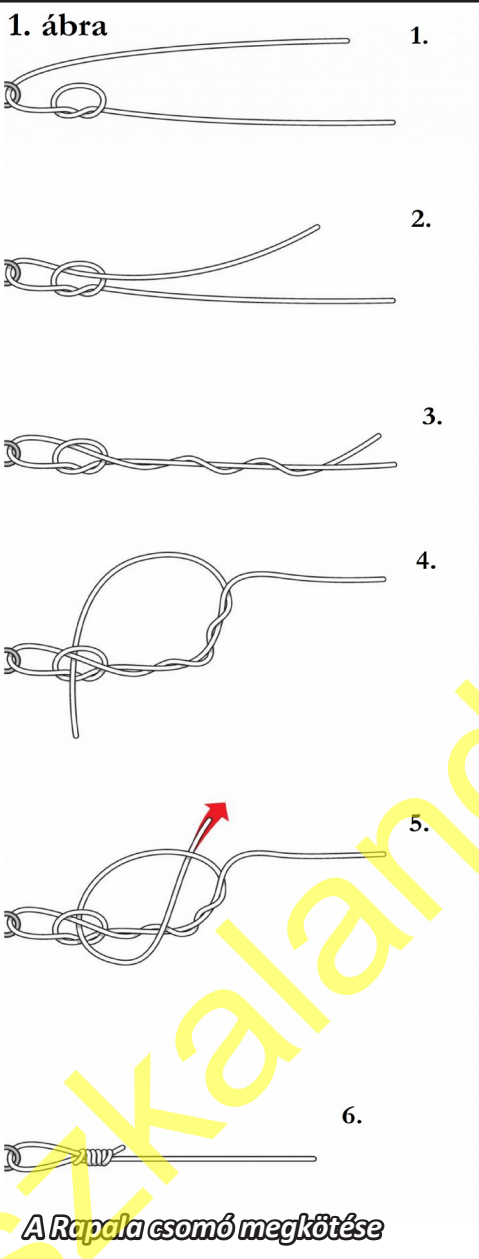
Íme, hogyan is készül a Rapala csomó 1-es ábra:

1. kössünk egy egyszerű csomót a zsinórunkra, majd fűzzük át a szál végét a forgó karikáján
2. fűzzük át a szál végét a csomón
3. tekerjük át négyszer a főszálon az előző szál végét
4. bújtsuk át a csomón a kisebbik szál végét
5. majd fűzzük vissza az így létrejött hurkon
6. húzzuk jól meg a csomót, majd a felesleges végét vágjuk le

Próbálják egymásután újból és újból megkötni, így könnyebben rögzül az emlékezetükbe. Szerintem a legmegbízhatóbb csomó, mely szóba jöhet egy hurok kötésénél. No, most már a színpad kész, jöhet a jelenet, vagyis maga a horgászat.

A STRATÉGIA

A módszer megválasztásakor a kiindulópont ugyanaz volt, mint az előző tó esetében: az első két napon egyetlen szem etetőanyagot sem szórtam be, ugyanis nem tudhatjuk soha, hogy a kiválasztott helyen horgászott-e

A Rapala csomó megkötése

előttünk ott valaki, és ha horgászott, akkor mit használt. A kedvenc tavam egy igen intenzíven látogatott hely, ami azt jelenti, hogy a horgászok részéről igen nagy nyomásnak van kitéve. Gyakorlatilag a teljes horgászidény alatt minden hely foglalt rajta. Éppen ezért szinte elkerülhetetlen, hogy a horgászat kezdetén ne kelljen felvenned a harcot az előttem ott horgászó sporttárs etetőanyagával. Már mondtam sokszor, de most is megismétlem: a lehető legkönnyebb beszórní az etetőanyagot, de kivenni már nem tudjuk. Amikor agyonhorgászott vizeken horgásznak, akkor ezt mindig tartsák szem előtt. Egy megfontolt horgász mindig óvatosan kezeli az etetést, mindaddig amíg meg nem bizonyosodik róla, hogy a halak az ő etetését fogyasztják, és nem az előző horgász „maradékát”. Következésképpen, óvatosan kezdek neki a horgászatnak, csak egy PVA batyut tettem fel a csali mellé. Ezen kívül semmi más, sem bojlí, pellet, törmelék, szemek...Semmi. Megsúgnám, hogy relatíve egy kisméretű tóról beszélünk, területe alig éri el a 7 hektárt, vízszintje meglehetősen alacsony, amely a legmélyebb részeken is csak alig éri el a 3 métert. A mederfenék többnyire iszapos és amikor a halak jó étvágygal táplálkoznak, szántják is

a feneket, mint az őrltek. A tó keleti része egy kis hegyfokban csúcsosodik, mindkét felén egy-egy kis öblöt hozva létre. A nyugati végén találjuk a zsiliprendszert, itt a legmélyebb a víz és értelemszerűen ennek két oldalán húzódnak a leghorgászottabb helyek. Magam is beismerem, hogy én is itt horgászom a legszívesebben és mindig arra törekszem, hogy itt találjak helyet magamnak. Most utóbb szerencsémre úgy történt, hogy az egész tó a rendelkezésemre állt, én pedig a kedvenc helyemen, egy a zsiliptól jobbra fekvő részen telepedtem le.

ÉLES HELYZETBEN

Az események kezdetben igen monoton ütemben zajlottak, de éreztem, hogy hamarosan történnie kell valaminek. Érdekes módon először nem mutatkozott semmiféle jel, amely a halak jelenlétére utalna az helyemen, sem egy ugrás, semmi felszíni aktivitás, ami igen szokatlan volt egy olyan tavon, ahol a halak látványos produkciókkal szoktak előrukkolni. Amikor egy ehhez hasonló széthorgászott helyen próbálkozunk, minden olyan apró jelre oda kell figyelnünk, amelyek a halat sejtetik. Kezdetben nem nagyon bővelkedtem én sem

bennük. Persze a jelek hiánya nem föltétlenül jelentette azt, hogy a pontyok nincsenek ott, vagy nem táplálkoznak. A kis tavak esetében a jelekből való olvasás képessége kevésbé fontos, nem úgy, mint a nagy tavaknál. Kisebb vízfelületeken, biztosak lehetünk benne, hogy 24 óra alatt legalább egyszer, de előfordulhat, hogy akár több alkalommal is meglátogatnak a halak. A nagy kérdés csak az, hogy elég felkészültek vagyunk-e ahhoz, hogy meg is fogjuk őket. Egy dolog biztos: a hal képes a csalink közvetlen közelében lenni és tesztelni azt, anélkül, hogy mi minderről tudomást szereznénk.

A második nap ígéretesebben indult, éppen ezért elkezdtem etetni. Az induló adag 2 kilogramm etetőanyag volt per nap. A pontyok szinte azonnal válaszoltak az etetésre és jó ütemben kezdtem fogni őket, úgy a Pink Pepperel, mint az ananászos és N-Butiric bojlikkal egyaránt. Nap, mint nap egyre növeltem az etetőanyag mennyiséget, amíg el nem értem az általam maximálisnak vélt mennyiségi határt, a 6 kilogrammot. Ez eleget volt ahhoz, hogy a halakat folyamatosan „asztalhoz” csábítsam és ettől kezdve berobbant a horgászat. Nem is fogom untatni önöket a fogások méreteivel, hiszen az írás célja a végszerelések bemutatása volt. A végeredményt azért csak megosztanám az olvasókkal: a 61 ponty közül 25 darab volt 14 kilogramm fölött, és volt egy 18-as is. A teríték része volt egy különlegesség is, egy koi képében, amelyet két éve nem fogtak meg. Nekem megint sikerült!

Jöjjön két megjegyzés az időpontra és az időjárásra vonatkozóan. A tíz napos horgásztúra alatt összesen 85 órát horgásztam. Kezdetben kellemes időjárás fogadott,

de az idő hamar elromlott és rohamosan kezdett esni a víz és a levegő hőmérséklete. Ez a jelenség mit sem változtatott a horgászat sikerességén, ami napról napra egyre csak jobb lett.

360° fokos szereléssel horgásztam, a 8-as méretű horgokat 24 librás előkével kötöttem meg, majd azt egy 12 librás Fluorocarbon főzsinórhoz csatoltam. Nagyon kedvelem ezt a zsinórt. Olyan tömött, hogy ha lazán hagyom, egészen a fenékhez tapad, taktika, amelyet itt is sikerrel alkalmaztam. Mindezek mellett beiktattam egy zsinórsüllyesztő ólmot is, és hogy elkerüljem a hal átfordulását a főzsinóron, az ólom mögé kötöttem egy másfél méteres 45 librás leadcort is. Azokon a tavakon, ahol a halak fokozottan óvatosan viselkednek, mindent el kell követni annak érdekében, hogy a hal ne érjen a kifeszített zsinórhoz. Egy a vízréteg teljes hosszát átszelő feszes zsinór, az egész horgászatot halálra ítélheti.

László Attila

A hideg időben is lehet nagy-méretű pontyot fogni

KLIKK IDE!

Préri horgászto

ÁLMAID HALAI VÁRNAK

GYERE!

Infó
+36 (30) 274 0489

Foglalás
www.prerito.hu

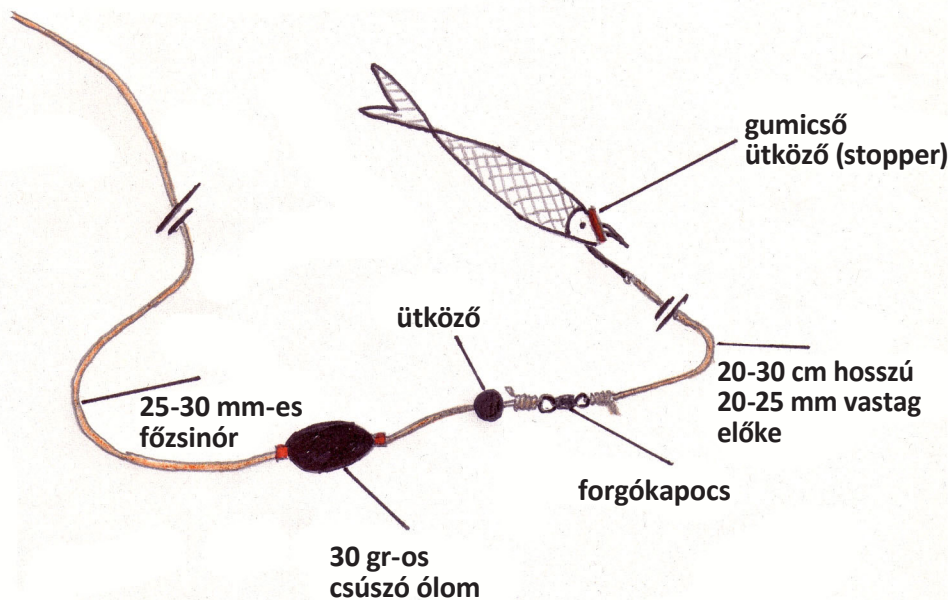
Márnát csalíhallal

A folyóvízi horgászatnak megvan a maga szépsége, hiszen a folyó változékony vízszintje és átlátszósága gyakran változik. Egyetlen horgászat alatt a vízállás és az áramlatok többször is módosulhatnak. Ráadásul minden esetben helyesen kell kiválasztani a horgász technikát és a csalit, mivel ezek határozzák meg, hogy átlagos napunk lesz-e vagy emlékezetes.

Ebben az írásomban két folyóvízi halat szeretnék kiemelni: a márnát meg a domolykót. A márna nagyon szép hal, orsó alakú teste van, száját négy vastag bajusz díszíti. Háta szürkés-zöld, hasa pedig fehéres-sárga. Úszói pirosas-sárgák. A gyors folyású részeket kedveli, ahol hideg a víz, oxigénben dús és főképp kemény a talaj. Táplálék tekintetében a márna nem egy igényes hal, azt eszik, amit hord a víz: lárvákat, magvakat, rovarokat stb.

Kishalas márnázó szerelék

Szaporodási időszaka áprilisban kezdődik, a hónap második felében, és május végéig, június elejéig tart. Kis vízben rakja le ikráit, amikor a víz eléri az optimális 13 fokos hőmérsékletet. Egyszer alkalmam nyílt megfigyelni egy csapat márna nászát. Hét, nyolc hím elfoglal egy köves területet, várva, hogy közeledjen egy nőstény. Majd körbeveszik, és együtt úsznak arra a helyre, ahol a nőstény lerakja ikráit egy kis mélyedésbe. Ezután a nőstény tovább úszik, majd a hímek megtermékenyítik az ikrákat.

A márna érzékeny a víz oxigén tartalmára, a szaporodás sikerét is befolyásolja a víz szennyezettsége és hőmérséklete, valamint a szaporodási helyekhez való eljutás lehetősége. Sajnos a márna vándorlását korlátozzák a sok helyen felépített gátak. Két időszak van, mikor a márnánál intenzívebb a táplálkozás, és jó eredménnyel lehet horgászni rájuk: az egyik március-április, a másik pedig ősszel, szeptember-október környékén. Általában a felhős napok jók, amikor a víz kissé zavaros és árad.

Egy ilyen napon mentem el én is márnára horgászni. A kiszemelt hely egy gödör volt, melyet a kemény aljzatba ástak (kavicskitermeléskor) és melyben méretes kövek voltak. Korábban fogtam itt szép harcsákat, néhány hónapja azonban ezek eltűntek. A víz elég tiszta volt az évnek ebben a szakában. Először egy 6 méteres bolognai bottal próbálkoztam, 0, 18-as zsinórral felszerelve. Legtöbbször két ólmot használok súlyozásnak, egymás mellé rögzítve, valamint vastag testű, hosszú szárú úszót (4 grammosat). Egy másik fontos részlet a kezdők számára: úszó zsinórt kell használni.

Miután összeállítottam a szereléket, elkezdtem etetni. Szerencsémre a környéken nem volt más horgász, így megnyugtató csend volt. Etetéshez kukoricát használok, tejbe áztatva, főtt búzát vagy kis sajtkockákat földdel vegyítve. Az ismert márnás helyeken szeretek már egy nappal a horgászat előtt beeteni. Sajnos ezúttal ez nem sikerült, csak közvetlen a horgászat előtt.

művelet az volt, hogy feszesen tartsam a zsinórt.

A kapások azonnal jelentkeztek, amint a szerelék a beetenített területre ért. Néha óvatosan megállítottam a szereléket, így megállt a csali – főleg olyan helyen tettem ezt, ahol tudtam, hogy a csalimat megállította egy kő vagy valami más víz alatti szerkezet. Az akasztást minél gyorsabban kellett megtennem, viszont a márna megpróbált az aljzat közelében maradni. Elég sok kapásom volt, de sajnos nem túl nagy halak jöttek. Szabadon engedtem őket, azt remélve, hogy majd megfogom, amikor nagyobbak lesznek.

Körülbelül két órával a horgászat kezdete után, a kapások hirtelen megrikkantak, majd teljesen megszűntek. Horgom az összes márnának, - amit partra tudtam terelni -, a száj felső részébe volt akadva, mely sokkal erősebb, mint az alsó, így jól ült benne a horog a fásztás ideje alatt.

Újból etettem és csalit is cseréltem. Három centis lótetűket fűztem a horogra. Rögtön dobás után jött is az első kapás. Rövid fásztás után már szakoltam is meg egy gyönyörű domolykót. Miután a domolykók elfogyasztották az összes lótetű készletemet elégedetten haza indultam.

Este felhívott egy régi barátom és egy közös horgászatra invitált, amire én természetesen azonnal igent mondtam. Ugyanakkor figyelmeztetett, hogy a Duna víz szintje emelkedett és zavarosodott. Taktikát változtattam. Két 2, 7 m-es botot vittem magammal, 0, 25 mm-es zsinórt és 35 g-os csúszó ólmot. A víz színe más csalik bevetését igényelte, olyanokat, amelyeknek erős illatuk van és messziről is vonzzák a halat: pióca, vörös giliszta és főként az én titkos fegyverem, amit kb. három éve fedeztem fel. Az élőhalas márnázás. Felfedezésemre véletlenül jöttem rá, éppen domolykózás közben. Egyszer csak szokatlan kapásra lettem figyelmes, ami nem jellemző a domolykóra: az úszó néhány-szor lassan eltűnt, majd elkezdett merülni, végül irányt váltva a vízfolyással szemben kezdett haladni. Nagy

küzdelem után egy 3 kilós márnát szákoltam – azóta nagyobb jelentőséget tulajdonítok a kishallal történő márnázó horgászatnak. Ugyanazon a helyen később is voltak eredményes napjaim, azonban rájöttem, hogy másképpen kell rögzíteni a csalit a domolykó, és másképp a márna esetében. A különbség az, hogy a domolykó nagy szájával könnyedén veszi be a csalit. A márnának kis szája van, és mielőtt még szájába venné a csalit, ideges mozdulatokkal letapogatja azt, így nehéz az akasztás. A megoldás a csali könnyed feltűzése a horogra. Hogy a kishal ne essen le a horogról, egy kis gumidarabot használok a horog füle után. Az élő halal nem volt túl sok kapásom, de amiket fogtam, azok mind 2 kiló fölötti példányok voltak. Legjobb eredményeket gyors folyású vízben, magas partok közelében értem el. Ennek a szereléknek legjobban a domolykók örültek, hisz könnyedén le tudták lopni a csalit. Ha a kapás túl durva volt, biztos voltam benne, hogy egy domi lépett le a kishallal.

Másnap a vízpartra érve könnyű volt észrevenni az éjszaka ideje alatt végbement változásokat: a víz zavaros volt és kétszer akkora, mint az előző nap. Felkötöttem egy 4-es horgot, egy szimpla forgót, egy ütközőt és egy csúszó ólmot. Az egyik botra egy csokor trágyagilisztát tűztem, a másikra egy razborát. A barátom két egyszerű fenekező szereléket használt,

csalinak piócát és gilisztát. Az erős áramlat miatt kénytelen volt a víz szintje fölé emelni az úszót, közel a bot hegyéhez, így a kapások jobban érződtek. A gyors áramlat lehetetlenné tette az etetést, ezért etetőzsákokat használtunk, melybe gilisztát és tejbe áztatott kukoricát tettem. A gilisztára inkább csak a gébek gyűltek, nem pedig a márnák, ezért két óra múlva lemondtam a gilisztáról és a másik botomra is kishalat fűztem. Körülbelül 20 perc múlva jött is az első kapás. Pechére a márna felfelé az árral szemben indul el, így hamar elfáradt. Közel kétkilós volt. Elengettem és folytattam a horgászatot. Egy óra múlva volt még egy kapásom, gyorsan beakasztottam és a hal elindult a szemközti part felé, ahol volt egy nagy fa a vízben. Nagy sebességgel próbált beúszni a fa alá, de nekem sikerült megfordítanom. Valamivel nagyobb volt, mint az előző, így őt is szabadjára engedtem, hadd nőjön még...

Összefoglalásként elmondhatom, hogy kétnapi horgászat alatt, tiszta vízben jól fogtam bolognai bottal a halat, kenyeret és sajtot használva csalinak. Azonban végig csak kisebb márnák jelentkeztek. Áradó, zavaros vízben, csúszó szereléssel és kishallal horgászva jóval nagyobb márnákat sikerült fognom. Igen érdekes, de ugyanakkor hasznos élmény volt.

Csonka Gábor

HYDRA
CLUB HUNGARY

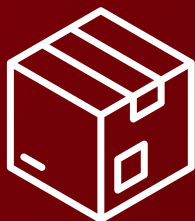

X-ONE MARGIN

RAKÓSBOT

Kiváló választás a
nagyhalazás
szerelmeseinek

Pull-It nagyhalas kittel szállítjuk
A csomag tartalma Horgászbót szálban
szállítócsőben + Minitoldó

Wobblerezzünk

Szerintem a wobbler a pergetőhorgász legkedveltebb játékszere. Nem más, mint egy különös művészi alkotás, amely úgy el tudja csavarni a horgász fejét, hogy már-már azt gondolja, hogy a halacska természetes adottságaihoz tartoznak. Hogyan is vesztethetnének rajta ragadozóink ezen a kis csodán, ha nem lenne több, mint egy tökéletes alkotás?

csős horgászat lesz, ami olyan helyekre korlátozódik, ahol kevesebb eséllyel találják meg a halat: vagyis nyílt, kizárólag akadálymentes fenékviszonyokra. Végül a kis műhalacska, teljesítmény hiányában a szerelések táskában felejtve végzi, ami nem csoda, hisz ilyen feltételek mellett nem mutathatja meg, ami benne rejlik.

Másodsorban, a horgászok többsége a wobbler fogalmát általánosságokban közelíti meg, eltekintve a sajátos összetevőktől. Így könnyen elképzelhető, hogy egy crankbait fat típusú és egy minnow között nem tesznek különbséget. Tehát, ha úgy horgászunk egy wobblerral, hogy annak használatáról mit sem tudunk, a műcsali vezetése a folyamatos bevontatásra fog korlátozódni, mint a körforgó villantók esetében.

Gyakran láttam, amúgy tapasztaltnak számító horgászokat, akik makacsul pergettek mondjuk csukára minnow floating (úszó) típusú wobblerral nyílt vízben, ahol nyilvánvaló, hogy nagyobb mélységekre is lehet számítani. Eltekintve azoktól az esetektől, amikor a ragadozó a felsőbb vízrétegekben rabol, egyértelmű egy ilyen típusú wobbler kudarca.

Beszéljünk egy kicsit a másik nagy létszámú ellentáborról is. Ezek azok a horgászok, akik nem kis erőfeszítések árán próbálnak sekély vizeken, partszéleken nehéz ólomfejes gumicsalikkal, támolgyókkal, pilkerekkel kapást kicsikarni, ahelyett hogy kihasználnák az ilyen esetben indokolt úszó wobbler előnyeit.

LEBEGJÜNK

A wobbler használatából adódó esetlenségek teljesen természetesek. A problémák már annál a szakboltnál megjelennek, ahonnan a műcsalit beszerezzük. A választási szempont gyakran az esztétikai élményt és nem a gyakorlati célt helyezi előtérbe. Kevesen vannak azok, akik számításba veszik, vagy egyáltalán különbséget tesznek a sinking (merülő), floating (úszó), suspending (lebegő), típusok között. És még kevesebben vannak azok, akik összhangban látják az újonnan beszerzett csalik alkalmazhatóságát, az alakkal, a terelőlapát méretével és a test ezzel bezárt szögével. Nem beszélve a jellegzetes billegő, remegő-verető mozgásról, amely egyik típustól a másikig nagyban változik.

A csuka nem tud ellenállni a jól vezetett wobblereknek

Az ólomfejes horoggal szerelt lágy műanyag testű csalik lázában, miközben pergető versenyeken a kis jigekkel szerelt gumikkal eredményesen tizedelik a halakat, úgy érzem megálljt kell parancsolnom ezzel az írással és emlékeztetnem kell mindenkit arra a műcsalira, amely véleményem szerint a pergetőhorgászat fejlődésének alapját képezte. Ez nem más, mint a wobbler.

Sok pergetőhorgász kedveli a wobblert, de sajnos sok horgász a csupán „dísz csalicskáknak” bélyegzett műcsalit még mindig nehezen tudja elfogadni. Sok olyan horgászt is ismerek, akik a különböző wobblerek szenvedélyes gyűjtői. A baj csak az, hogy náluk nem a csalikészletben kaptak helyet, hanem a szobáik falát dekorálják.

A magyarázatot elsősorban gazdasági szempontból nézve kell keressük és azonnal megállapíthatjuk, hogy a wobblert nem találjuk a keresett horgásztermékek között. A horgászok zöme túlságosan drágának tartja ahhoz, hogy egy-egy víz alatti akadón veszni hagyják. Az ilyen horgászoknál a végeredmény egy félénk, gör-

Sok pergetőhorgász kedveli a wobblert, de sajnos sok horgász a csupán „dísz csalicskának” bélyegzett műcsalit még mindig nehezen tudja elfogadni

Nézzük, miért is indokolt a wobbler részletekbe menő megismerése. Abból a megfontolásból, hogy ne vesztegessünk időt általánosságokra a hatalmas típus és forma választékból, egyelőre a minnow (cselle) suspendig (lebegő) wobblereket emelném ki, melyek nem élveznek túl nagy népszerűséget a magyar horgászok körében. Értelmetlennek tartom a helyfoglalást e cikkben a minnow család bemutatásával, azonban mindenképpen el kell időznöm e típusok főbb jellemzői fölött, már ami a fejlődésüket illeti.

A minnow wobbler hosszúkas, orsó alakú formájából adódóan különösen az alacsony frekvenciájú rezgésekre, széles játéku kis kilengésekre lett kifejlesztve,

melyet kezdetben a lassú, diszkrét bevontatásokra szántak. A különböző pergetési technikák elkülönülése igazolta, hogy a minnow suspending típusokat erőszakosabb vezetési stílusban is eredményesen lehet alkalmazni, mely részletre a következőkben bővebben kitérek.

A suspending wobblerek a kilencvenes évek közepétől jelentek meg és a Suspen Dots rendszerrel ellátott Storm Tunderstick típus sikerének köszönhetik hírnevüket. Ez a típus hihetetlen és egyedi bravúrokra volt képes a többi műcsalihoz képest.

Maradunk tehát a továbbiakban is ennél a típusnál, amely a mi vizeinken is bizonyította, hogy a csuka, a balin és nem ritkán a süllő is nagyobb rutinnal támadják az e fajta wobblert, mint ahogy egyes horgászaink használni tudják.

GYAKORI ÉS HOSSZÚ SZÜNETEK

Fajtájuktól függetlenül, a terelő lapkával ellátott wobblerek általános jellemzője, hogy bevontatáskor mindig a mély fele törnek. A főbb eltérések a vontatás megállításakor jelentkeznek, amikor egy süllyedő (sinking) típus merülni kezd, egy úszó (floating) pedig a felszínre emelkedik. A bevontatás szüneteltetése lehetővé teszi a wobbler függőleges és szabad mozgását a kívánt vízoszlopban. A szüneteltetési idő azonban korlátozott, hiszen a megállított műcsali folyamatosan eltávolodik a hal pontos tartózkodási helyétől.

Vegyük példának, mondjuk a süllőzést. Egy közepesen mély vízben egy úszó (floating) típusú wobblert csak nagyon rövid ideig lesz lehetőségünk megállítani

A DUNAÚJVÁROSI SPORTHORGÁSZ EGYESÜLET ÚJ HELYEN, ÚJ ÉPÜLETBEN VÁRJA A HORGÁSZOKAT.

Nyitvatartás

hétfő	8 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
kedd	8 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
szerda	zárva
csütörtök	8 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
péntek	8 ⁰⁰ -15 ⁰⁰
szombat, vasárnap	zárva

A jól vezetett wobbler meghozza az eredményt

bevonatás közben, ellenkező esetben gyakorivá válik a csali kapcsolatvesztése a fenékkal, nagy távolságokon belül. Kivételek persze itt is vannak, mint a hirtelen merülő Rebel Fast Track és a Mann's Stretch típusok esetében. Ennél a gondolatmenetnél maradva, egy minnow sinking (merülő) wobbler viszont folyamatosan a süllő kívánt tartózkodási helyén mozog, de fokozottabban ki van téve az elakadás veszélyének az úszó (floating) típushoz képest. Az az igazság, hogy ami a fenéken való viselkedést illeti, a két típus (floating, sinking) között kibékíthetetlen az ellentét, amely a merülő típusoknál a megállítási időből, az úszók esetében a vontatásból adódik.

Képzeld csak el, hogyan landol a fenéken egy merülő típus az akadós fenékviszonyoknak kitett hármashorgaival, ha nagyon kihúzzuk a vontatás szüneteltetését, és hogyan kopogtatja, méretes terelőlapátjával a feneket egy úszó wobbler, az elakadás veszélye nélkül.

Ezekhez képest egy suspending (lebegő) modell ott marad mozdulatlan, ahol éppen megállítottuk, megdermedve a kívánt mélységen. Ez egy óriási előny lehet a horgász számára, főként részben lehűlt 10-12 fokokon vizeken, amikor a rávágások kevésbé agresszívak, a ragadozó halak lustábbak és nem hajlandók nagy területeken üldözni a zsákmányt. A wobbler megállításával nem csak a kivárára nyílik lehetőség, hanem a támadás kiváltására is. A bot hegyéből leadott apró oldalirányú rántásokkal, a ragadozók számára vonzó, megriadt kishal látszatát kelthetjük. Ezzel a módszerrel nem csak egy érzékeny csalivezetést tudunk elérni, relatív szűk helyen, hanem az ilyenkor kevésbé aktív ragadozó halakat is kapásra bírhatjuk. Erősen szeles időben, 2-3 méteres vízen horgászva, hosszú bevontatási szünetekkel is eredményesek lehetünk anélkül, hogy bármilyen mozgást kellene kölcsönöznünk a műcsalinnak. A hullámok keltette áramlatok is alig észrevehetően keltik életre a wobblert, ami viszont a ragadozók számára igencsak vonzó lehet.

JÓ SZÁNDÉKÚ MEGTERHELÉS

A modern közvélemény Lauri Rapalat tartja a minnow wobbler szülőatyjának. Ő volt az, aki majdnem a tökéletességig csiszolta a fahalacska tulajdonságait és még csak nem is pergetve, hanem vontatásos (trolling) módszerrel tesztelve azt.

Az amerikaiak voltak azok, akik aztán univerzális műcsalit faragtak belőle baitcasting („csalivető”)

orsóval, különböző megszakításos vontatási módokkal alkalmazva. A versenyhorgászatban olyan nagy nevek, mint Kevin Van Dame, Mike Auten, Gerald Swindle, éppen a jerkeléses (rángató, ráncigáló vezetés) módszerrel váltak ismertté. Ezek a horgászok, meglepően gyorsan, olyan látványos sikereket értek el meleg vizek aktív halaira horgászva, egy rángató, ráncigáló (jerk) tempójú csalivezetésre alapozva, hogy a használt wobbler családnak is a jerkbait nevet adták, mely megnevezés később egyes gumicsalikra is átragadt.

Később a profi horgászok ezt a módszert sikerrel alkalmazták a hidegebb évszakok, zordabb feltételei között is. Rájöttek, a lebegő (suspending) wobblerben rejlik előnyre: a műcsali egy helyben tartására. Ez az igen kifinomult módszer, melynek eredményessége nagyban függ a bot spiccéből leadott mozdításoktól, rántásoktól, vigyázva arra, hogy a wobblert ne mozdítsuk ki a támadási területről. A módszer halradar használatával még sikeresebbé és pontosabbá vált. Ez utóbbi megállapítás okán is megbizonyosodhatunk arról, hogy van még mit kezdenünk a tudatos helyfeltérképező horgászattal, annál is inkább, mert egyre népszerűbb irányzatként jelentkezik a modern segédeszközök fejlődésével párhuzamosan.

Mielőtt arra gondolnánk az olvasók, hogy egy titokzatos semmivel nem helyettesíthető műcsaliról beszélünk, megnyugtathatunk mindenkit, hogy nem a suspending wobblerek találták fel a „spanyolviaszt.” Könnyedén előállíthatjuk mi magunk is, ha egy floating (úszó) wobblert megfelelően kisúlyozunk. Szinte természetes, hogy az lesz az első reakciónk, hogy lyukat fúrunk a wobbler hasüregi részén és sörétőlommal kisúlyozzuk. A gondok azonban a tesztelésnél mutatkoznak meg, amikor rá kell jönnünk, hogy igen nehéz így módon egyensúlyi helyzetbe hozni a kis fahalat.

NULLA GRAVITÁCIÓ

A legnagyobb kihívást a megfelelő súlyozás jelenti, amellyel az alámerült halacska, mintegy a súlytalan állapotába hozzuk. Ezt az állapotát csakis fáradhatatlan tesztelésekkel és folyamatos állítgatásokkal érhetjük el. Végül soron ezzel a művelettel a megfűrt wobblerünket halálra is ítéljük. Annál is inkább, mert egy ilyen beavatkozásra csak a drágább és egyre ritkább fából készült halacska alkalmasak.

Egy kíméletesebb és pontosabb súlyozási módszert is alkalmazhatunk, ha a horogszárra vékony fémszálat csavarunk. Egy körömvágó segítségével könnyedén állíthatunk a fémszál hosszán, mígnem elérjük a megfelelő súlyt, mellyel wobblerünk úszóból lebegővé alakul, az általunk kívánt mértékben. Ezen módszer alkalmazásának feltétele, hogy wobblerünk három darab hármashoroggal kell legyen felvértezve. A kisúlyozást a középső horog szárán végezzük, amely általában wobblerünk egyensúlyi pontja is. A horgászat körülményeinek függvényében adagolhatjuk a súlyozást úgy is, hogy a wobblerünk lassan emelkedő, lebegő vagy nagyon lassan süllyedő mozgást végezzen.

A Storm által kifejlesztett SupsenDot rendszer megérdemelten szolgált rá a hírnévre. Segítségével pillanatok alatt változtathatjuk a wobbler viselkedését. Vékony, tapadó felületű, ólomlemezről készült kis hengerekről van szó. Ezek kiválóan felveszik a wobbler alakját, jól tapadnak és könnyedén eltávolíthatóak, anélkül, hogy rongálnák a műcsalit. Nagyon fontos, hogy az illesztéssel egy időben a beállítás is megtörténjen oly módon, hogy majd a bevontatási szünetnél a wobbler vízszintes vagy enyhén ferde helyzetbe kerüljön. Gyakorlatilag, végtelen lehetőséget kínál a horgásznak, hogy a számára legmegfelelőbb suspending (lebegő) wobblert hozza létre.

Mindjárt a SupsenDot forradalmat követően, megjelentek a gyárilag kisúlyozott suspending wobblerek. Olyan típusok bizonyultak sikeresnek mint: a Suspending Rogue, Rapala X-Rap, Husky-Jerk, Matzou Phantom Minnow, Xcalibur XS4 Stick Bait, Berkley Frenzy Minnow, Luck-E-Strike Wild Shiner stb.

A SÚLYTALANSÁG MÉRLEGÉN

Egy suspending (lebegő) wobbler víz alatti viselkedése, hasonló a Heddon Zara Spook típusú (terelőlapka nélküli) stick bait felszíni mozgásához. A csali vezetési módszer gyakorlatilag egy enyhébb változata a walking the dog („kutyasétáltató”) technikának, kimondottan a bot spiccéből irányított fel-le és jobbra-balra mozgásokra alapozva.

Egyhelyben történő játékról van szó, ahonnan a ragadozó hal támadását reméljük. A hosszabb ideig tartó megállások a módszer titkos fegyverei, de a siker a horgász éleslátásán,

türelmén és a wobbler azon képességén múlik, hogy minél hosszabb ideig lebegjen ugyanazon a mélységen. Annak ellenére, hogy a suspending wobblerek klasszi-

Az amerikaiak voltak azok, akik aztán univerzális műcsalit faragtak a wobblerből

pergetőhorgászat

Viktória tavak

Tel: 06-30/317-4759

**KLIKK
IDE!**

- 5-20 hektáros horgásztavak, 1,5-2 m átlagmélységgel,
- horgászat partról,
- bérelhető 2 db 4 személyes vízparti házak,
- csónak bérelhető,
- ponty, amur, csuka, süllő, harcsa, compó, keszegfélék,
- éjszakai horgászat,
- napijegyváltás a helyszínen,
- halpucoló,
- angol WC.

Őszi - téli nyitva tartás:
novembertől - áprilisig péntek, szombat és vasárnap.

Ne a horgászott halfajhoz válasszunk felszerelést, hanem a használt csalikhoz

kus nyugalmi pozíciója a vízszintes, ne idegenkedjünk a fahalacska enyhén ferde tartásától sem, amely lehet fejjel le- vagy a felszín fele néző. (noise down vagy tail down).

A Rapala X-Rap egyedi kialakítású a lebegő wobblerek családjában: a testálló helyzetben előre billen, majd fokozatosan vízszintre helyezkedik. Ezen típusok nagy része kis mozgó és csörgő golyókkal is ellátottak, melyek nem csak vonzó hanghatást keltenek, hanem dobáskor a farok részbe zsúfolódva jelentősen növelik a dobótávot is.

Nagyon fontos támpontok a suspending (lebegő) wobblerek használatánál a víz mélysége, hőmérséklete és a fenékvizsnyok. A merülési sebesség függvényében, a wobblert a 3 méteres vízmélységtől 1 méterig bárhol megállíthatjuk, a célba vett víz alatti tartások közelében.

Ősszel, a hideg beállta adja az egyik fontos jelzést, hogy eljött a suspending (lebegő) wobblerek ideje, különösen a csuka és a süllő horgászatánál. A balin a lehűlés időszakában vízközt rabolva, előszeretettel rávág a lebegő wobblerre, azzal a megjegyzéssel, hogy amennyiben ezt a halat vesszük célba a csalivezetés dinamikusabb, a jerkeléses módszerhez hasonló kell legyen, a megállításkor rövid szünetekkel.

JÓ SZERSZÁM FÉL ERŐ!

Alaptételünk, amiből ki kell indulnunk a következő: ne a horgászott halfajhoz válasszunk felszerelést, hanem a használt csalikhoz. Csak ilyen feltételek mellett tudjuk maximálisan kihasználni wobblerünk tulajdonságait, így lesz vele teljes a kapcsolatunk bevontatáskor vagy a rávágás pillanatában. Ha egy nagy felhajtóerejű crankbaitot használunk, a bot akciója értelemszerűen mérsékelt lesz, de már a

minnow suspending típusú wobblerrekhez is a mérsékelt gyorsakciójú botokat javasolják. Ez a plusz merevség teszi lehetővé a bot spiccéből irányított, kifinomult, egy helyben történő (mártogató) csalivezetést.

Monofil zsinórt tiszta vizek esetében célszerű használni, csukák felkutatásakor. A fluorocarbonról tudnunk kell, hogy a víznél nehezebb fajsúlyából adódóan merülni fog és kimozdíthatja lebegő (suspending) wobblerünket egyensúlyából oly módon, hogy annak elülső része a fenék fele fog billenni. Egy ilyen zsinórral horgászva ezt a tényt mindenképp szem előtt kell tartani. Arra is van lehetőség, hogy ezt a hibát kiküszöböljük, és pedíg: a bot spiccét felfele pöcöktetve, úgynevezett kijavító mozgást végzünk. A

minimális csavarodású Co- Polymer alapanyagú zsinórok használata, tiszta és sekély vizeken indokolt, kisméretű 8-10 cm-es wobblerekkel. Amennyiben a használt wobbler mérete 12-15 cm, a meghorgászandó távolság nagy és jelentős a vízmélység, akkor a fonott zsinórok jöhetnek számításba.

A süllő esetében, ahol nem vetődik fel a drótelőke kérdése, nem kell számolnunk különösebb komplikációkkal. Ezzel szemben csukázáskor fennáll a zsinór „elharapásának” veszélye, ha nem használunk drótelőket. A baj csak az, hogy ennek használata negatívan befolyásolja a lebegő (suspending) wobbler mozgását. Erre is van megoldás: a nagyméretű wobbler használata. A nagyméretű wobblerek előnye, hogy általában három darab hármashoroggal vannak ellátva, ezért a csuka ritkán képes teljesen elnyelni ezeket, mivel három horog közül az egyik a hal álkapcsának szélébe akad. Lám ez is egy indok a drótelőke mellőzésére. Végző soron a kockázat is benne van a pakliban, ez is a játék része.

László Attila

Sok pergetőhorgász kedveli a wobblert

ÖRSPUSZTAI HORGÁSZCENTRUM

2025.október.25. 10:00-17:00-ig

CSALÁDI NAP

★ Programok kicsiknek és nagyoknak:

- ◆ Családi akadályverseny
- ◆ Logikai kalandpálya
- ◆ HorgászKvíz Show
- ◆ Hal-felismerő verseny
- ◆ Népi játékok & kézműves sarok

A legügyesebbeket ajándékokkal, a lelelkesebbeket
vastapssal jutalmazzuk.

Zsákban futás

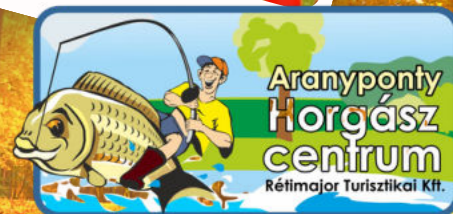
Ügyességi játékok

Logikai játékok

TELEFONSZÁM : +36 30 380 6522

Versenyezz velünk 2025-ben is!

HYDRA^{to} CLUB HUNGARY

Következő versenyeink:

Feeder sorozat 4. forduló

Hydra feeder kupa

Hydra feeder kupa Fűzfás zúgi
verseny pálya

2025.09.07. 07:00

Fűzfás-zúgi holtág
Békés

Úszós

HYDRA Úszós Horgász Kupa Páros
Egynapos csapatverseny Palotavárosi
horgásztó

2025.10.05. 06:00

Palotavárosi-tavak
Fejér

Köszönjük a támogatást szponzorainknak!

